

Király László

AMIKOR TUDOM

amikor összefutunk amikor találkozunk
 amikor véletlenül amikor muzáj
 s tudva tudjuk csak az isten akarhatja így
 és a szem összevillan szűkül befele néz
 körülkémelem a szó s feszül
 mint a kibiztosított fegyverek
 valami húszévelőttire emlékezve
 nagy havazásra a félmosolyok mögött
 lobogó sörényre sapkarózsára
 hóroppantó gumibroncsokra
 amikor költőket gyűjtenek be éppen
 kék hajnalokon
 és a költészet születésére magára
 őshomályban
 amikor tudod hogy tudom
 és tudjuk hogy tudom hogy tudod
 amikor véletlenül
 amikor muzáj
 mert szórja az isten a véletleneket
 micsoda helyzet a rezes napsütésben —
 — s már sejtem miféle könyvekben lapozol
 milyen fóliánsokat forgatsz
 hogy ismered múltam jelenem jövőm
 azt hiszed
 az almaillatú őszben
 szűnhetetlen barátságtalan csengetések közt
 míg odakint lassan elfárad a nap
 míg mosolyunk lila füst egy zárt szobában
 és halló halló halló
 ismétli egy baljós ismeretlen

Magyar Napló, 2008/4.

(Király László 1943-ban született Sóváradon. Verset ír, műfordítás-sal foglalkozik. József Attila-díjas.)